

Borgbjerg: Maa jeg rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), der drog et Skriftsted frem, som han mente, at den omtalte Præst handlede i Overensstemmelse med. Der findes, som alle ærede Medlemmer ved, en hel Del andre Skriftsteder, f. Eks. saadanne som: „Du skal ikke slaa ihjel“ eller: „Hvis nogen slaar dig paa din højre Kind, skal du vende den venstre til“. Nu har vi ifølge Loven forskellige Pligter her i Landet; vi har f. Eks. Skolepligt, vi har almindelig Værnepligt o. s. v. Jeg vilde nu spørge det ærede Medlem fra Vinderup, hvordan han vil stille sig i det Tilfælde, en Borger af religiøse Grunde nægter at indordne sig f. Eks. under den almindelige Værnepligt. Han gør det, saa vidt jeg kan se, under fuldt saa god Paa-beraabelse af Skriftsteder, som den Præst har gjort, der har undladt at tilkalde Læge til sit Barn. Der skal dog være en vis Konsekvens i alting. Og naar det ærede Medlem fra Vinderup har den Mening, han har, med Hensyn til Forældres Stilling overfor syge Børn, vil jeg spørge, om han drager Konsekvensen og ogsaa kan tænke sig, at Forældre, der f. Eks. af religiøse Grunde mente, at Kundskaber er af det onde — og der er jo religiøse Mennesker, der er af den Anskuelse, at det at læse andre Bøger end Bibelen er af det onde, og som derfor gerne vil unddrage Børnene fra deres Skolepligt —, har Ret til at holde deres Børn borte fra Skolen. Eller hvis et Menneske ud fra Skriftstedet: „Du maa ikke slaa ihjel“ nægter at efterkomme den almindelige Værnepligts Bud, vil det ærede Medlem fra Vinderup da ogsaa billige dette?

Moltesen: Denne Tilspørgsel til mig hører jo ingen Steder hjemme. Jeg gør mig ikke til eet med Præsten fra Askø. Jeg har ikke samme Mening som denne Præst, og jeg vilde heller ikke have handlet som han, maaske fordi jeg ikke har tilstrækkelig Tro dertil, det har han. Jeg har kun fremdraget dette Tilfælde, som altsaa er Askø-Præstens og ikke mit eget.

Men for øvrigt vil jeg sige, at naar det Tilfælde indtræder, at en Adventist af religiøse Grunde ikke vil gøre Krigstjene-

ste om Lørdagen, tror jeg, at enhver Krigsminister har taget paa saadanne Tilfælde med al den Varsomhed, der er mulig, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil vise en lignende Varsomhed overfor den Mand, der her er Tale om, Præsten fra Askø.

Borgbjerg: Det ærede Medlem talte kun om Adventister, der ikke vilde gøre Krigstjeneste om Lørdagen. Men nu Folk, der overhovedet ikke vil gøre Krigstjeneste, og som nægter det ud fra religiøse Grunde. Vil det ærede Medlem ogsaa, at der skal tages varsomt paa dem, der ud fra Skriftsteder mener, at de ikke bør opfylde den almindelige Værnepligt? Det er det, jeg gerne vil have oplyst.

Moltesen: Jeg maa dertil sige, at dette Spørgsmaal vedrører slet ikke den Sag, der er under Omtale.

Borgbjerg: Det forstaar jeg aldeles ikke. Det ærede Medlem begyndte her denne Debat, som han har rejst ganske udenfor Dagsordenen, med at nævne et bestemt Skriftsted, der siger, at naar nogen er syg, skal man bære sig saadan og saadan ad. Nu siger jeg, at der findes andre Skriftsteder, f. Eks. et, der siger: Du maa ikke slaa ihjel, og ud fra saadanne er der religiøse Mennesker, som mener, at de bør unddrage sig Værnepligten. Det er et Standpunkt, der i høj Grad vedrører Sagen, om man vil være konsekvent.

Moltesen: Jeg vil dertil kun sige, at hvis det virkelig er af religiøse Samvittighedsgrunde, at et Menneske ikke vil gøre Krigstjeneste, er jeg overbevist om, at en hvilken som helst Krigsminister vil tage varsomt paa et saadant Tilfælde, og paa samme Maade haaber jeg, at Regeringen vil tage paa denne Sag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og skal ikke komme dybt ind paa Askø-Sagen, som jeg ikke havde ventet vilde blive fremdraget i Rigsdagen i Dag. Men jeg mener, at jeg skylder det ærede Medlem, som har henvendt sig til mig, et